

Hedvig Charlotta Nordenflycht

*Til Hans Kejserliga Höghet Paul
Petrowitz Storfurste af Ryssland*

Tryckt uti Kongl. Tryckeriet, Stockholm 1760.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Kungl. biblioteket.

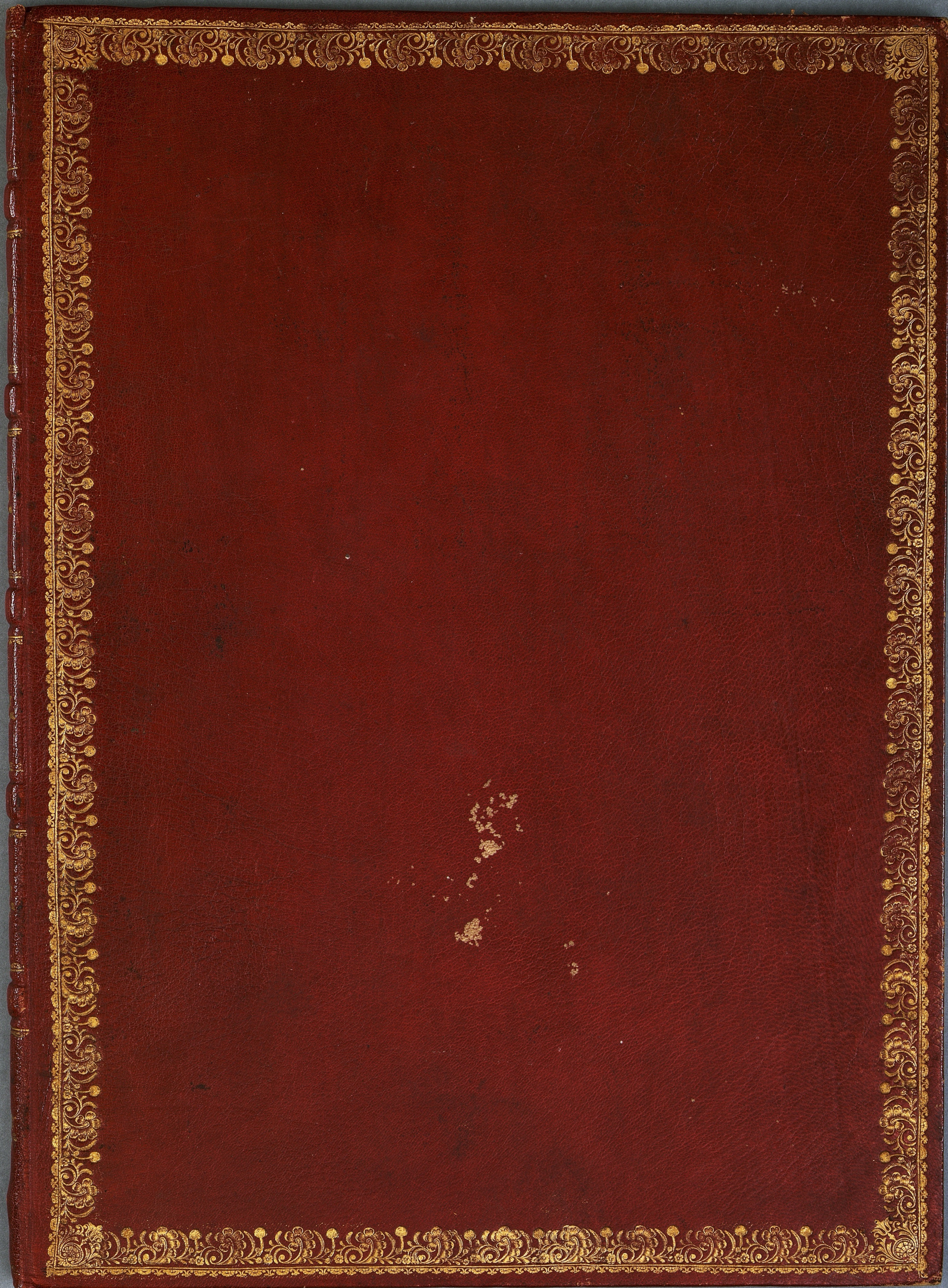
Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Kungl. biblioteket och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:
<https://lb.se/författare/NordenflychtHC/titlar/TilHansKejserligaHöghet/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb2432365-faksimil>

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

Vitt. Sv.

Ensk.

Främn.

1700 - 1829

PAUL T.

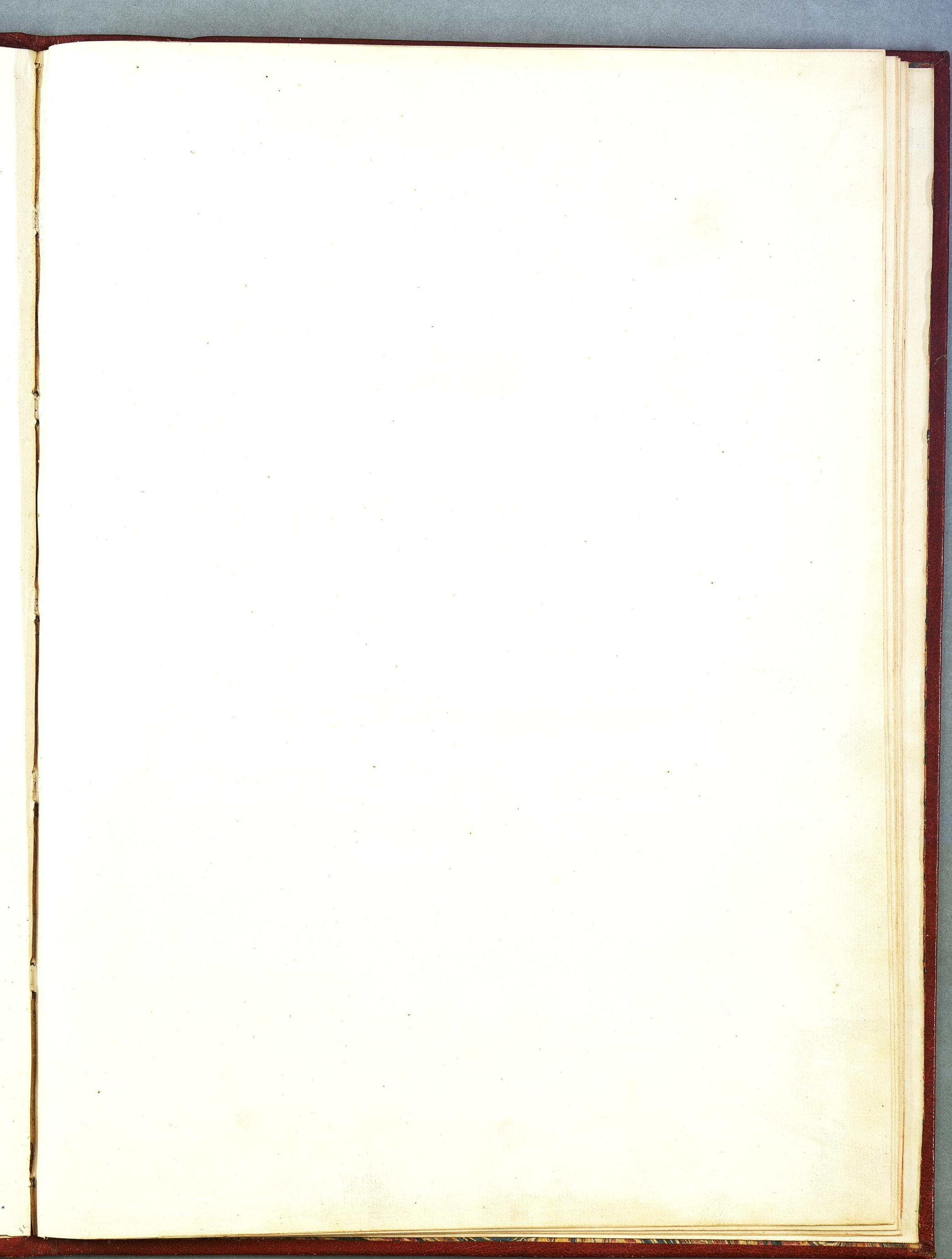

NORDENFLYCHT ! HEDVIG CHARLOTTA

THE

HAND-BOOK OF

PAUL PETROWITZ

TOURISTE AB RYSLAND

MAISON

1891

TIL
HANS KEJSERLIGA HÖGHET
PAUL PETROWITZ
STORFURSTE AF RYSSLAND.

STOCKHOLM,
Tryckt uti Kongl. Tryckeriet,

1760.

Det måln förkingrat år, det mörker har försvunnit,
Som hölgde jordens Krets och irrat Menskio-vett.

En ny, en uplyft tid har nu med håpnad funnit,

At verlden falska namn, åt våld och grymhet gett.

Åt den defs sällhet bröt, åt den defs frid förstörde

Hon reste Årestod och vördnads offer bar:

Hon söng Tyrannens låf, som henne fångslig förde,

Och kyste någd dens spår af den hon trampad var:

Hon nämde Hielte den, som vant den grymma lycka,

At spilla menskio-blod och fina likar trycka.

En fanning klarnat har , som skånt åt verlden dager ,
Och uptåkt deras plikt , som fått om samfund vård ;
Ej vågen blodig år til en odödlig lager ,
Ej tapperhets bevis , at vara vild och hård.
Den öma Menfkio-rått , Naturens älsta Dotter ,
Gudomlighetens bild och alla Dygders Mor ,
Som fina Foster ger af något lika lotter
Och gör , at Jordens Son på Jorden säker bor ,
Hvars suckar fordom blott i ringa kojor hördes ,
Palatsen nalkas fick , och Prinsars hjertan rördes.

Då

Då blef en lag bekant, som Furstar böra lyda,
Naturen tala feck, och man förstod dess röst:
Då blef det Hjelte-dygd, med mildhet Spiran pryda,
Och grunda Tronens magt i undersåtarns bröst;
At göra verlden fäll, at Samfunds väl förmera
År kröntas tåflans-ban der Årans Tempel står:
At, som ELISABETH, et lyckligt Folk regera,
År högden af det mål dit Kungars åtrå går.
Gudomlighetens lag på jorden Hon förklarar,
Och Majeståt och magt med högsta godhet parar.

Prins! hela Ryfslands hopp, til Cronor född och ammad!

Hvad Alexandrar fökt, Du genom födslen har.

Från Nordens Kunga-hus, Din höga Börd är stammad,

Du ser et mågtigt folk, som väntar Dit försvar.

Men denna lyckas högd, som få i världen hinna,

Du ringa skatta bör, emot den förmons-rätt,

At Du på Årans ban får Dina mönster finna

I PETTERS Hjelte-dygd och i ELISABETH.

Det minsta Deras verk, till något stort Dig leder;

Fåst Dina ögon dit, få blir Du Spirans heder.

Jag

Jag ville Årans Son, den stora PETTER måla;

Men håpnar för en Högd dit ingen vågat gå:

Jag ser en mängd af ljus, som om hvarannan stråla:

Monarch och Månskia här min vörtnad ömsom få.

Naturens största kraft, Du Tronens stöd och under,

Skall, på Dit Hjelte-fält, min pensel skildra Dig,

När til Din vida magt Du lågger Segrens grunder,

Och hårdar först Ditt folk i faror nöd och krig

Ell' när Du, lik en Gud, des föllhets högd bereder,

Och skapar om des art til tankar, vett och seder?

Hvar

Hvar är du mera stor med Spiran uti handen,
Som lyds från Tauri spits til Nordens yttra kant,
Ell' när du okänd går vid låga Amstell-stranden,
Och timrar fielf den köl hvarmed du hafvet vant?
Hår röjs en ådel eld, som driftigt genombryter
Okunnoghetens måln, och vanans tyrannie.
En Yngling, en Monarch kan se hvad honom tryter,
Går ned ifrån sin högd, at ännu högre bli.
Hvem var hans första råd, hvem lifvar up hans snille?
Han fielf, Hans stora Sjal, som kunde hvad hon ville.

Når

När efter tusend år bland Stora Måns bedrifter
Man söker och får se PETROWNAS tappra Far,
Et undrans mål han blir i tide-rön och skrifter,
Och näpplig lär man tro hvad Ryfslands MINOS var.
I Örlogs bistra tid, när Lagar trampas neder,
Han fridens frukter ger, och hennes klagan hör:
Han ammar konst^{sin} up, sin flotta våg bereder,
Och i et annat land, Sit nya Tyrus gör:
När svårds-rätt ensam rår, han Lag och Ordning stiftar,
Och krigets öde-fält med vishets-lagren ricktar.

Bland Hjeltar, som et Folk ur mörkret hunnit lyfta,
En vårket påbegynt, en halfgjordt lemnat har;
Man ser til detta mål få många snillen fyfta,
För'n Grekland når sin högd, för'n Rom sit vålde tar?
Det fordras tidehvarf, at sådan hvålfning gjöra;
Men Muskos unga Drott på tid och hjertan rår.
Han, ensam om sit verk, kan ensam det utföra,
Hvad Secler knapt förmå, sker här på tjugu år.
Utaf hans vishets frön hans samtid frukten skiördat,
Och Ryssland på en gång blir ryktbart, kânt och vördat.

Du

Du Telning af Hans Stam, som ärfva skal Hans Spira,

Det blir Din Åras mål, at följa dessa spår:

Du bör, med egen Dygd, Din vundna Purpur fira,

At världen ock i Dig et undrans-ämne får.

På Stora PETERS Tron man mågtar sig ej gömma,

Europa mer af Dig än vanlig Dygd begår.

Vår Nord med undran vil om Dina framsteg dömma,

En gren af CARLARS Ått för henne dyrbar år.

Dig både blod och pligt til Åran ömsom tvinga,

Du åger endast val emellan stor och ringa.

Nu får Du Kunga-pligt af den Hjeltinnan låra,
Som med båd' Nåd och rått och vishet Spiran för,
De trycktas öma Mor, och alla Kröntas Åra,
Som qvinnors Hjelte-dygd för verlden kunnog gjør:
Som muntran, lön och skydd åt mod och lärdom delar,
Så vidt hon talas om af Rycktets gälla röst:
Som från sin högd kan se hvad Menskligheten felar,
Och gjuter öfver den vålgärning, hjälp och tröst:
Hon, och det Guda-Par som Thronen först skal pryda,
Dig ömsom regler ge: at hårska och at lyda.

Hvad

Hvad för et värdigt kall för Stora PETTERS Dotter,
At bana friden våg med Segrens starka hand,
At hålla vigten jemt emellan världens Drotter,
At fruktad bli i fält och vördad i sitt land?
Sin vidt fördelta magt Hon lif och styrka gifver,
När Hennes tappra Män i tusend faror gå:
Hon fyns, det är Dets namn, som eldar deras ifver,
Och i en Guda-hamn, tycks Hon för Håren stå.
Du! fälla PETROWITZ, hvars framtid Hon bereder,
Hvad nya förebåd til Din och Rysslands Heder!

Gack! fyll Dit öde upp, Din börd med dygder smycka,
Var Stora P E T T E R lik i Klokhet, Magt och Mod:
Blif som E L I S A B E T H millioner Menfkiors lycka,
Din Lager vidge fig; men växe ej i blod:
Låt verlden få i Dig en vis på Tronen dyrka,
Som fredar Menfkio-rätt och vördar hennes råd:
Dit Rikes vållust blif, och Dina vänners styrka,
Var Menniskia i alt; men Guda-lik i Nåd!
Du efterdömen fått, Du bör dem äfven gifva;
Låt Stora P E T T E R S dygd på Tronen evig blifva.

HEDVIG CHARLOTTA NORDENFLYCHT.

Guds nåde och barmhärtighet
Var Söner PETER och ELISABET
Barn till ELISABET och PETER
Den 18de Mars 1844
Lär verben så i Dig en vis på Tiden
Som fader Munkis och vänner
Den 18de Mars 1844
Var Munkis i den Guds nåde
Den 18de Mars 1844
Lär Söner PETER och ELISABET
Den 18de Mars 1844

